

ubegribelig, naar man tænker paa den økonomiske Betydning, det kan have for Staten at faa tegnet de 3 Mill. Kr. Aktier.

Godskesen: Med Hensyn til Guldloven skal jeg kun sige, at naar den højtærede Minister mener, at det fremdeles er nødvendigt at opretholde den Ventil, der her er Tale om, kan jeg gaa med dertil, men jeg vil dog udtale det Ønske, at den Tid ikke maatte være fjern, da man bliver i Stand til at lukke Ventilen.

Hvad angaar det andet Forslag, Lovforslaget om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, kan jeg i det hele henholde mig til de udførlige Udtalelser, jeg gentagne Gange har fremsat her i Tinget, sidste Gang som Ordfører for Landstingets Udvalg angaaende den Lov, der i Øjeblikket er i Kraft. Jeg mener fremdeles, at man ved at suspendere Indløseligheden af Nationalbankens Sedler har rokket ved en af Grundpillerne for vort Pengevæsen og derigennem ogsaa for vort økonomiske Liv, og som Følge deraf mener jeg, at man, saa snart det lader sig gøre, bør se at komme bort fra denne Suspension og tilbage til normale Forhold. Det har, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve, utvivlsomt været nødvendigt, at man i sin Tid gik til denne Foranstaltning, og det har ikke været muligt at komme bort fra den indtil nu. Men som jeg flere Gange før har sagt, mener jeg, at saavel Nationalbankens som Statens Bestræbelser maa være rettet kraftigt hen paa atter at vende tilbage til normale Forhold, at atter Nationalbankens Sedler bliver det, de bør være, nemlig Repræsentativer for Guld, saa man, hvad Øjeblik det skal være, kan faa Guld for dem. Jeg kunde ønske, at man nu ved denne Lejlighed søgte at faa lidt mere Klarhed over Spørgsmaalet. Jeg kunde ønske, at man i et Udvalg fik Oplysning om, hvilke Bestræbelser der hidtil er udfoldet fra Statens og Nationalbankens Side i den Retning, jeg nævnte, hvilken Politik der i saa Henseende har været ført. Den ærede første Taler gav nogle Oplysninger, men de kunde maaske suppleres, og hvis man saa yderligere kunde blive enig om i alt Fald en almindelig Retningslinie for de Bestræbelser, som man i Fremtiden maa udfolde i dette Øjemed, vilde jeg anse det for endnu mere heldigt. Jeg vil derfor ønske, at Sagen bliver henvist til et Udvalg med den Opgave, jeg nævnte, og det vil vel være naturligt, om den anden Lov, Guldloven, som jeg i og for sig ikke nærer nogen Betænkelighed ved, henvises til det samme Udvalg. Hvis der derfor ikke fra anden Side fremkommer For-

slag om Nedsættelse af Udvalg, vil jeg paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne tillade mig at stille et saadant Forslag.

Brandes: Jeg vilde uden Betænkelighed have kunnet følge den Opfordring til Tinget, der fremkom fra den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard), om at stemme for de foreliggende to Lovforslag og uden Henvisning til Udvalg behandle dem hurtigt, og dette af den Grund, at jeg ikke tror, det vil være muligt for det høje Landsting at lægge nogen Hindring i Vejen for disse Lovforslag; de maa gennemføres og maa gennemføres saa hurtigt her, at de kan oversendes til Folketinget, vedtages der og ophøjes til Lov, inden den nuværende Lovgivnings Gyldighedstid udløber. Af de to Lovforslag er det, der handler om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler, utvivlsomt det vigtigste, og der kan ikke være Tvivl om, at dette betyder meget for Nationalbanken i pengelig Henseende, at det har gode Følger for Nationalbanken med Hensyn til dens Virksomhed. Dette vil jo imidlertid ikke være tilstrækkelig Grund for andre og heller ikke for mig til at anbefale Lovforslaget. Men jeg gaar ud fra, at hvis man gik til Ikke-Vedtagelse af dette Lovforslag, hvis man altsaa hævdede, at Nationalbanken nu skulde indløse sine Sedler med Guld, vilde man gøre Samfundet saa megen Skade derved, at det maa være det afgørende i Sagen; medens selve Nationalbankens Stilling, som jeg ikke er kaldet til at forsvare, hvad der jo mere paahviler den højtærede Justitsminister at tage sig af med den Kundskab, han raader over i disse Sager, ikke er afgørende. Den ærede sidste Taler sagde, at Ophævelsen af den Regel, hvorefter Nationalbanken skal indløse Sedlerne med Guld, havde rokket ved en af Grundpillerne for Samfundslivet eller Erhvervslivet — jeg erindrere ikke nøje, hvilket Udtryk det ærede Medlem brugte. Men hvis man gik til Ikke-Vedtagelse af dette Lovforslag, vilde man ganske anderledes rokke ved Grundpillerne for vort Erhvervsliv i Øjeblikket, saa vilde man efter min Mening kaste Landet ud i en helt uholdbar Stilling. Hvis det skulde hælde, at Nationalbanken mistede sin Guldbeholdning — og det vilde utvivlsomt hælde, hvis Lovforslaget ikke blev ophøjet til Lov, — hvis virkelig alle Guldbeholdninger forsvandt og dermed den danske Seddel mistede den Værdi, den har i Øjeblikket, ikke mindst herhjemme, kan man ikke overse Følgerne for Landet af en saadan Situation. Dette er for mig det afgørende.

Den ærede Ordfører for det konserva-